

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

8. PROSINCE 2024

Z obsahu:

Duch Svatý ve víře církve

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. října 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Pravá naděje

Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatá Leokádie

Libor Rösner
- strana 4 -

**Neposkvrněná,
milostiplná...**

- strana 5 -

Zázrak setkání s Marií

- strana 6 -

**Kristus si mezi námi
rozložil svůj stan**

- strana 9 -

Bratislavská

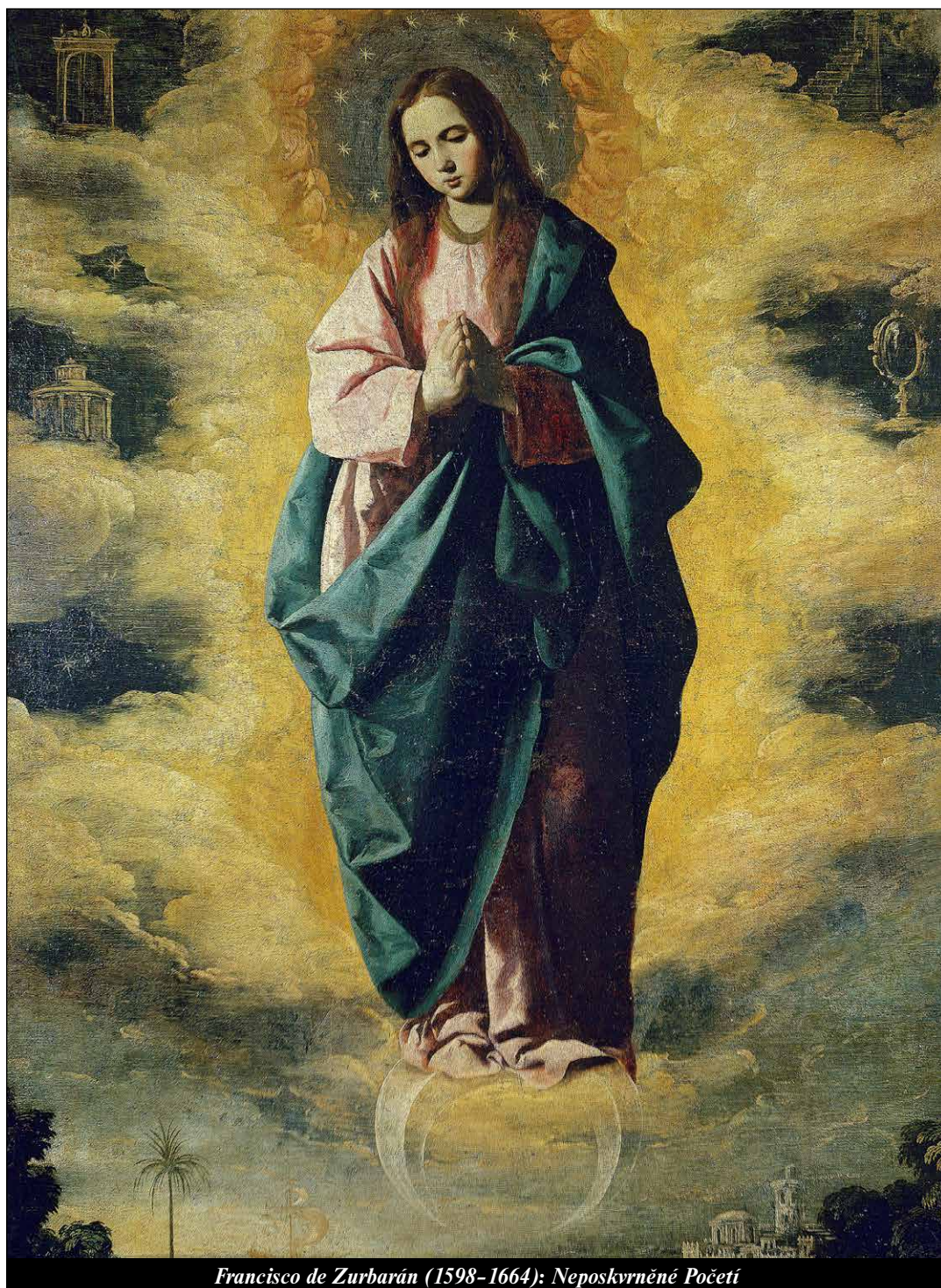
**Svatomartinská sbírka
podpoří rodiny
z ostravsko-opavské diecéze
zasažené povodněmi**
- strana 10 -

**Svatý Jan Berchmans -
vzor mládeže**

(16 - dokončení)

Koloman Grieger SJ

- strana 11 -

Francisco de Zurbarán (1598–1664): *Neposkvrněné Početí*

Duch Svatý ve víře církve

Katecheze papeže Františka při generální audienci
16. října 2024, náměstí Sv. Petra v Římě

Jan 14,15-17

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V dnešní katechezi přejdeme od toho, co nám bylo o Duchu Svatém zjeveno v Písmu svatém, k tomu, jak je Duch Svatý přítomen a působí v životě církve, v našem křesťanském životě.

V prvních třech stoletích církev necítala potřebu výslovně formulovat svou víru v Ducha Svatého. Například v nejstarším vyznání víry církve, takzvaném Apoštolském vyznání víry, se po prohlášení: „Věřím v Boha Otce, stvořitele nebe a země, i v Ježíše Krista, který se narodil, zemřel, sestoupil do pekel, vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa“, dodává: „[Věřím]

v Ducha Svatého“ a nic víc, bez jakéhokoli upřesnění.

Církev však k upřesnění této víry přiměla až hereze. Když tento proces začal – u svatého Atanáše ve čtvrtém století – právě církevní zkušenost s posvěcujícím a božským působením Ducha Svatého přivedla církev k jistotě o plném božství Ducha Svatého. K tomu došlo na ekumenickém koncilu v Konstantinopoli v roce 381, který definoval božství Ducha Svatého známými slovy, která dodnes opakujeme ve vyznání víry: „Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce

Pokračování na str. 13

A každý člověk uzří Boží spásu.“ Tak zní závěrečná slova dnešního úryvku z Lukášova evangelia. Slova plná naděje – pro nás, naše blízké, pro celý svět až do skonání věků. Advent je časem, kdy rozjímáme o naději, kterou přináší příchod Ježíše Krista na svět jako Mesiáše pokorně narozeného v chudé stáji, a jednou, až nastane den soudu, také jako Božího Syna v moci a slávě (srov. Mt 24,30). Zdánlivě dvě nesourodé situace, které však vypovídají o tom, jaký smysl má pro člověka život zde na zemi, k němuž se odsoudil svým prvním hříchem v ráji: člověk se rodí jako malé bezbranné dítě, které ještě neví nic o nebeském Otci, Božím Synu, a už vůbec ne o Duchu Svatém. Teprve až výchovou, přijímáním křesťanství, a užíváním rozumu může začít chápat a rozvíjet svůj vztah k Trojjedinému Bohu. Jak však mnoho lidí nemělo a nemá možnost poznat Pána Boha ani v dětství, ani v dospělosti! I ti však mohou dojít spásy, žijí-li spravedlivě podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Má-li člověk možnost Boha v Trojici poznat, pak nese sice větší tíhu zodpovědnosti za nejen svoji spásu, ale zároveň může očekávat více Božích milostí pro její dosažení. Zde už jsme u konce naší pozemské pouti – a také vzpomeňme na Božího Syna přicházejícího v moci a slávě –, neboť v okamžiku přechodu z tohoto světa na věčnost již jasně víme, kdo je Trojjediný Bůh, a při osobním soudu se dozvíme, zda naše duše půjde do nebes-

Editorial

ké slávy (i když bude potřeba očištění utrpení), anebo ji čeká věčné zavržení v pekle. A i když nebudeme svědky Ježíšova druhého příchodu sem na zemi, setkáme se s ním právě ve chvíli smrti, kdy nastane konec našeho osobního pozemského putování. Ať tak či onak, užijme jeho moc a slávu. A jen na našem pozemském životě bude v té chvíli záležet, zda můžeme očekávat na této Kristově moci a slávě účast, či nikoliv... Tedy oba Ježíšovy příchody na tento svět v nás vzbuzují nejen naději na návrat do nebeského království, ale rovněž nám připomínají, že o to, zda se tam dostaneme, usilujeme my sami svým životem zde na zemi při spolupráci s Božími milostmi.

Znalí těchto skutečností bychom mohli spolu se svatou Leokádií (str. 4-5) vyznat: „Nic na světě mě nedokáže od Pána Boha odloučit.“ Kéž by tomu tak opravdu bylo! Avšak ďábel nás svádí neustále k opaku, a proto vedeme každodenní těžký boj za spásu své duše. V něm ovšem nevíťezíme sami: potřebujeme Boží milosti a také pomoc těch, kdo nás do nebeského království předešli – zde stojí naše všemi Matka Boží, Panna Maria. Ona byla uchráněna dědičného hříchu, aby neposkvrněná mohla nosit ve svém lůně Božího Syna a podílet se na jeho vykupitelském díle spásy. Jak bolestná jsou její varovná slova o jejich dětech, které v ne-

malém počtu jdou cestou záhuby! (str. 6) Proto neváhejme a modleme se podle jejího přání za svět, za obrácení lidských duší k Bohu, za naše blízké i za sebe samotné. Vždyť všichni bez výjimky potřebujeme Boží pomoc, abychom dosáhli spásy své duše! Je to i jedna ze základních pravd víry: Milosti Boží je ke spáse nevyhnutelně potřeba. Jak často o této skutečnosti rozjímáme? Doba adventní je vhodným časem, abychom si znovu do hloubky uvědomili, na čem naše úsilí o sjednocení se s Bohem stojí...

Panna Maria nejenže vyzývá lidstvo k pokání, obrácení, modlitbám, ale je také připravena projevit se jako Matka, když o to člověk stojí: pokud lituje svých hříchů a chce opravdu změnit svůj život a prosí Pannu Marii o pomoc, ona vyprosí u Pána Boha velké zázraky. To si připomeňme skrze povzbuzující svědectví Marka (str. 6-8) či kardinála Giorgia Marenga o dnešním Mongolsku (str. 9-10). Už jsme svůj život Neposkvrněné zasvětili? Pokud ano, jak žijeme své zasvěcení? Další námět k rozjímání v době adventní...

Na začátku bylo řečeno, že „každý člověk uzří Boží spásu“, tedy i ten, jehož duše nakonec bude na věky zatracena. Modleme se tedy za sebe i za všechny lidi, abychom všichni v pokoře co nejlépe připravovali své duše na setkání s Pánem. A upřímně prosme o spásu všech! A nejen proto, že to tak Bůh po nás chce...

Daniel Dehner

Ať už tě všechno to, co prožíváš a co vidíš kolem sebe, jakkoliv trápí a sklíčuje, jedno je jisté: blíží se chvíle vysvobození. *Vzchop se a postav na výšině.* První čtení je plné útěchy a dává ti jasně na vědomí, že prožíváš neděli, která je dnem velké naděje. Obrát svůj pohled *na východ* a vyprošuj si pravý užitek z dnešního setkání s Božím slovem.

Vyhnanství a nepřátelské obklíčení, na které si stěžujeme, jsme si sami zaviniili: *Hřešili jsme, byli jsme nevěrní, neposlouchali jsme hlas Hospodina podle proroků, které nám posílal, ale chodili jsme každý za zálibami svého zlého srdce a sloužili jiným bohům.*⁽¹⁾ Dopadají na nás nyní naše vlastní zlé skutky.⁽²⁾ Jak to, že se cítíš ve vyhnanství jako mezi svými? Jsi v zajetí ve své vlastní zemi, protože se přímo kolem tebe rozbujelo pohanště smýšlení. Všichni byli kdysi Kristovi, ale pak opustili cestu evangelia a obrátili se k cizím bohům a modlám. Přichází den, kdy mají poznat, jak nicotné jsou všechny jejich idoly. *Jako strašák v okurkovém poli, který nic neuhlídá, takoví jsou falešní bohové.*⁽³⁾

Proto se postav na výšině, vystup nad všechnu marnost a všechna lidská hlediska a zadívej se na vše pohledem Krista, který je jediným Pánem včera, dnes i navěky. Nadchází čas milosti a on slíbil, že *každý tvor uzří jeho spásu.* Bůh zůstává věrný, buď si jist, že pamatoval i na tebe. On sám ti připravuje cestu, *rozkázal snížit každou vysokou horu a vyplnit údolí na úroveň země, abys mohl kráčet bezpečně k Boží slávě.* Přichází sám vstříc s milosrdenstvím a spravedlností, která z něho prýští, *aby ses mohl radovat ve světle jeho velebnosti.*

Proto tvůj smutek a netrpělivá malomyslnost by byly urážkou Pánovy věrnosti a velkodušnosti. *Odlož roucho žalosti a soužení a oděj se rouchem spravedlnosti.* Záséval jsi v slzách, ale nadchází doba jásavých žní.⁽⁴⁾

Náš Pán sám přichází, aby nás vyvedl z vyhnanství. Ale nikoliv tak, že by nás odvedl někam jinam, do jiné zaslíbené země. Na zemi není takového místa, kam bychom mohli odejít: musíme sami s jeho milostí obnovit svůj domov tam, kde žijeme. Z našeho vyhnanství vede jen jedna cesta: *rozšiřování evangelia.* Zdá se ti,

Pravá naděje

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Každý tvor uzří Boží spásu.

že je to už nad naše síly? Zůstaň na výšině, obnov svou důvěru a víru: *Ten, který toto vynikající dílo začal, přivede je také k dobrému konci ke dni Krista Ježíše.* A tento den je přede dveřmi. Milostivý Pán přichází nejen k tobě a tvým bratřím ve víře, ale ke všem, aby každému, kdo je pod nebem, ukázal svůj lesk.

Nepřestávej se proto radovat. *Ten, který dopustil zlé věci, zachrání tě a dá ti věčnou radost.*⁽⁵⁾ Chceš-li skutečně vyjít z pohanství, nesmiš se už v ničem připodobňovat pohanům. I když vidíš kolem celé zástupy, jak se klaní modlám mamonu, rozkoše a moci zepředu i zezadu, ty stále říkej věrně svému Pánu: *Jen tobě, Králi, se sluší věčně klanět.*⁽⁶⁾ Pán ti pak odpoví: *Můj anděl je s vámi a ochrání vaše duše.*⁽⁷⁾

Z Pavlových slov můžeš správně porozumět, jakým způsobem se máš podílet na tomto velkém exodu z pohanství: především musí stále *růst tvoje láska.* To je jediný lék na ztvrdlé srdce, které tě jako chladná skála uzavřelo v tvém vyhnanství. Co jiného než láska dokáže zasypat propasti zatvrzelosti, které rozdělují srdce, *srovnat pahorky* pýchy, která kolem sebe deptá a ubližuje, napřímí *křivé cesty* neupřímnosti a *srovnat hrboly* necitelného sobectví. Apoštol si ovšem bere Boha za svědka, že to není jakákoliv láska, ale *láska Ježíše Krista*⁽⁸⁾, jejíž síla je v tom, že bolí. *Dostalo se ti té milosti, že smíš v Krista nejen věřit, ale s ním i trpět.*⁽⁹⁾ *On se ponížil a byl poslušný až k smrti*⁽¹⁰⁾ a je nezbytné, abys měl *stejně smýšlení jako Kristus*⁽¹¹⁾. Jen podle toho mohou všichni poznat, že jsi skutečně Kristův učedník.

Současně s láskou musí však růst i tvé *poznání a všestranný úsudek, abys dovedl správně rozhodovat.* Nepatří snad Boží pravda a Pánovo slovo k tomu nejdůležitějšímu, co potřebuješ znát, abys došel k cíli? Máš kolem sebe *vlky v rouše ovčím*⁽¹²⁾. Ve světě se objevilo mnoho falešných učitelů a *svůdců, antikristů.* *Kdo nezůstává v Kristově učení, nemá Boha.*⁽¹³⁾

Liturgická čtení

1. čtení - Bar 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha „Pokoje spravedlnosti“ a „Vznešenost bázně Boží“. Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své syny, kteří se shromáždili na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšli z tebe pěšky, vedeni od nepřátel, ale Hospodin je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael krácel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele, jenž se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští.

Dokončení na str. 8

Jak může zůstat bezpečně v Kristově učení, kdo je nezná, a to důkladně?

Láska a pravé poznání tě navedou na cestu k Boží milosti. Té se otevři bezvýhradně, neboť jedině Ježíš může ukončit tvé vnitřní vyhnanství, ve kterém zlé návyky drží tvoji duši, a obnovit původní nevinnost, abys čistotou *jen zářil a byl bez hříchu.* Pak se teprve bude z tebe šířit *pokoje spravedlnosti a sláva bohabojnosti.* Tvou zaslíbenou zemí je *plná míra dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem k Boží chvále a slávě.* Jen tak může svět poznat, jak *velkou věc s námi učinil Pán,* aby ho naplnila pravá Boží radost.

Pane, změň náš osud, jako se mění údolí na jihu země!⁽¹⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Bar 1,17-18.21-22; ⁽²⁾ srov. Bar 2,9;

⁽³⁾ Bar 6,69; ⁽⁴⁾ srov. Ž 126,5;

⁽⁵⁾ srov. Bar 4,29; ⁽⁶⁾ Bar 6,4-5; ⁽⁷⁾ Bar 6,6;

⁽⁸⁾ srov. Flp 1,8; ⁽⁹⁾ srov. Flp 1,29; ⁽¹⁰⁾ Flp 2,8;

⁽¹¹⁾ srov. Flp 2,5; ⁽¹²⁾ srov. Mt 7,15;

⁽¹³⁾ srov. 2 Jan 7-9; ⁽¹⁴⁾ Ž 126,4.

Svatá Leokádie

Za časů panování římského císaře Diokleciána vzplanul oheň nenávisti vůči křesťanům. Nebyl první ani poslední. Rozšířil se po celém impériu a jeho plameny pohltily přecetné zástupy vyznavačů Krista, kteří raději zemřeli, než aby svého Pána a Spasitele zapřeli. Svátá Filoména, sv. Januáriuš, sv. Pantaleon či sv. Markéta Antiochijská jsou jen někteří z nich. Počítáme k nim i sv. Leokádiu, dívku nosící dnes nepříliš obvyklé jméno, jíž se však týkal obvyklý osud křesťanů všech dob, kteří zůstali věrní Kristu Ježíši navzdory vyhrožování smrtí.

Pocházela z Toleda, tedy z dnešního Španělska. Tehdy, v prvních staletích po Kristu, však všichni tuto zemi znali jako římskou provincii Hispanii. Až na tento konec Evropy roku 303 dorazily tři edikty císaře Diokleciána cíleně namířené proti křesťanům.

V tom prvním nařizoval císař bourání kostelů a pálení posvátných knih, jakož i zbavení místa ve veřejné správě těch, kdo by se nehodlali vzdát křesťanské víry. Ve druhém nařídil zatýkání křesťanských kněží a ve třetím stanovil, že ti, kdo odpadnou od křesťanství, dostanou milost, kdežto ti, kdo u něj setrvají, mohou být podrobováni tortuře a usmrcování. Nebe čekalo na příliv mučedníků a velice brzy se jich dočkalo.

Byla mezi nimi rovněž Leokádie, kterou římský místodržitel Dacián, sídlící toho času v Toledu (lat. Toletum), vyzval, aby uposlechla císařovo nařízení z ediktu a vzdala se víry v Ježíše Krista. Pro Daciána nešlo o žádnou formalitu, do Toleda se vypravil právě kvůli tomu, aby stíhal křesťany, a ty známé si zval ke slyšení.

Jenže Leokádie odmítla a Dacián neuspěl, ani když se jí snažil přesvědčit pomocí úlisných slibů, pochlebování či hrozeb. „Poznala jsem pravého Boha a ctím ho, ctím i jeho jednorozeného Syna, který pro naši spásu zemřel na kříži,“ vysvětlovala zhruba podobnými slovy svůj odmítavý postoj. „Jsem celá jeho, patřím mu jako pokorná otrokyně. Říkám ti, že nic na světě mě od něho nedokáže odloučit a ani mě nepohne k modloslužbě. Jsem zcela připravena kvůli tomu podstoupit i mučení, a dokonce smrt, poněvadž Kristus mi za to na hlavu vloží korunu života věčného.“ Podle některých zdrojů po mučednické smrti zatoužila, jelikož ji uchvátil vzor sv. Eulálie, která byla právě Daciánem při hájení víry někdy v té době upalena.

Zhrzený Dacián, jemuž se půvabná dívka líbila, tudíž přikročil k tortuře a dal ji bičovat. Dívka tehdy vyjádřila radost, že smí trpět pro svého Vykupitele. Když ani tento trest nepřinesl místodržiteli Daciánovi očekávané ovoce, dal průchod vynalézavosti katanů. Ti Leokádii zmučili natolik, že na následky jejich krutých

Svatá Leokádie

metod ve vězeňské kobce zemřela. Stalo se tak patrně v roce 304, možná o rok později. Její mrtvé tělo pak nechal Dacián pohodit za městské hradby napospas dravcům, avšak křesťané je pak v noci tajně vzali a s úctou pohřbili.

Leokádiin kult se mezi věřícími rozvíjel docela brzy. Poté co císař Konstantin v roce 313 křesťanství oficiálně zbalil puncu zakázanosti a dával mu před ostatními vyznáními přednost, mohlo začít vzkvétat na svobodě. Mohl se tak veřejně šířit i kult toledské mučednice, jehož ohnisko se nacházelo u jejího hrobu, a sice zásluhou metropolity sv. Heladia, jenž nad ním nechal vystavět baziliku. V 8. století pak metropolita Sixila píše o tom, že Leokádiin svátek slaví místní věřící s velikou pompou každého 9. prosince. Během jeho úřadu došlo i k otevření hrobu světice a tohoto aktu se zúčastnil i král se svým dvorem.

Když potom hrozilo, že Toledo dobydou muslimští Maurové, zachraňovaly se z města nejdrahocennější poklady, mezi nimiž nechyběly ani relikvie sv. Leokádie. Nové místo odpočinku našly v Oviedu, kde nad nimi byl taktéž vystavěn kostel ke cti toledské mučednice. Na místo, kde světice žila, se vrátily až v roce 1587, a to z belgického opatství Saint-Ghislain, kde spočívaly od 11. století díky hraběti Bal-

Cecilio Plá y Gallardo (1860–1934): Pohřeb sv. Leokádie, Museo del Prado

Neposkvrněná, milostiplná...

Maria - milostiplná

V dogmatu o neposkvrněném početí Panny Marie je vyzdvížena jedinečná milost, jíž se dostalo Bohorodičce. Tuto pravdu vyznává i východní církev, jak to vyplývá z liturgie a projevů zbožnosti. Dogma je v Písmu svatém obsaženo nikoliv výslovně, nýbrž nepřímou. Vyplývá z celkového pohledu víry na jednotlivá svědectví Písma o Marii a o jejím místě v plánu spásy. Potvrzuje nám je vyznání víry a věroučná praxe církve.

Dlouhá cesta k dogmatu z roku 1854

Nejblahoslavenější Panna zůstala od prvního okamžiku svého početí skrze jedinečný dar a privilegium všemohoucího Boha vzhledem k zásluhám Ježíše Krista, Vykupitele lidského pokolení, uchována čistá od veškeré dědičné viny.

Byla to dlouhá a obtížná cesta, která vedla k tomuto dogmatu. Dokonce velcí světci a teologové se mu stavěli na odpor. Sám slavný a velký ctitel Panny Marie sv. Bernard z Clairvaux se stavěl ve 12. století proti zavedení svátku Neposkvrněného početí Panny Marie. Hlavní problém spočíval v tom: Jak se tato pravda víry srovnává s jinou pravdou, totiž že každý člověk mohl být vykoupěn jedině smrtí Ježíše Krista, našeho jediného Vykupitele, tedy i Panna Maria? Odpověď, kterou přinesli především teologové františkánského řádu (mezi jinými Jan Duns Scotus) a která vstoupila do obsahu dogmatu, zní: Akt vykoupení působí u Panny Marie již předem a uchránil její osobu od každé viny. Takovéto působení nacházíme předobrazeno již ve Starém zákoně a svého naplnění dochází v Panně Marii. Celému a bezvýhradnému ANO v plnosti času odpovídá plnost omilostnění. Maria je tedy jedním z členů lidského pokolení, které bylo vykoupěno Kristovou krví. Ona je dokonalým, nejpůvodnějším a nejčistším případem vykoupení vůbec. V ní samé je církev *bez poskvrny a bez vrásky* (srov. Ef 5,27), ona je první a konečnou nadějí, která se již nyní uskutečnila. Tak je Maria nejsvětějším znamením osvobozující a posvěčující milosti pro nás všechny. Proto ji prosíme: *Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné.*

Toto dogma se setkává stále s nepřekonatelným neporozuměním, jako by samo početí bylo aktem a svědectvím něčeho poskvrněného a poskvrňujícího. Nicméně bez ohledu na to, že

takové nepochopení je zcela v rozporu s církevní naukou, že všechno, co bylo stvořeno, je dobré, nevypovídá tento článek víry nic o nábožensko-mravním stavu Mariiných rodičů při jejím početí, nýbrž pouze o samotné Neposkvrněné počaté. To znamená, že od prvního okamžiku své existence byla osvobozena od dědičné viny. Nebyla jako ostatní lidé počata bez přítomnosti Boží posvěčující milosti, nýbrž byla od samého počátku v plnosti zahrnuta Boží láskou a milostí. Proto i v celém dalším životě byla zcela uchráněna jakékoliv osobní viny. Je, jak říká východní církev, celá svatá. Celá - to znamená od samotného počátku a v každém ohledu.

Maria jako znamení omilostnění

Milostiplná je titul, který Maria dostává již v Novém zákoně (srov. Lk 1,28). Je *plná milosti*, protože skrze tajemný Boží úradek *našla u Boha milost* (Lk 1,30) a na základě své víry se zcela spolehla na Boží volání. Proto je Maria především předobrazem všech vyvolených, věřících a omilostněných. Říká nám, že Bůh stojí na počátku každého člověka, že jej povolal jménem, které je od věčnosti zapsáno v jeho ruce. Bůh zahrnuje život jednoho každého člověka nezaslouženou vykupitelskou láskou. Tím, že nás povolává k bytí, volá nás současně do společenství se sebou samým. Maria je tedy znamením, že Bůh a jeho milost předchází všechno naše bytí a také všechno naše konání, takže nejsme sami ze sebe, nýbrž všim jsme z Boha a v Bohu. Maria je však nejen předobrazem vyvolení a omilostnění každého křesťana, ona je omilostněná v tom jedinečném smyslu, který vyplývá z jejího jedinečného postavení v plánu spásy. V ní se v plnosti času uskutečňuje vyvolení Izraele. Zaslíbení daná Izraeli se uskutečňují v tom, že jménem celého lidstva svým ANO přijímá Boží ANO (Tomáš Akvinský). Její *at' se mi stane podle tvého slova* (Lk 1,38) není pouze její osobní mravně náboženský skutek, nýbrž jedině Bohem darovaná a umožněná dokonalá odpověď víry. Maria, která svým ANO umožnila, že k nám přišla plnost milosti, musela sama být *milostiplná*. Na tomto základě můžeme pochopit dogma, které Pius IX. vyhlásil v roce 1854.

ni mravně náboženský skutek, nýbrž jedině Bohem darovaná a umožněná dokonalá odpověď víry. Maria, která svým ANO umožnila, že k nám přišla plnost milosti, musela sama být *milostiplná*. Na tomto základě můžeme pochopit dogma, které Pius IX. vyhlásil v roce 1854.

Z SKS přeložil -lš- (Redakčně upraveno)

duinovi II. Henegavskému, jenž je obdržel za svou pomoc Alfonsi VI. z Leónu v jeho bojích s Maury. Odtud byly do Toleda převezeny z obavy, že padnou do rukou protestantům rozpoutavším v zemi náboženské války. Ti by je bezpochyby znesvětili a zničili. Již předtím získal král Filip II. Sličný její holenní kost. V roce 1587 pak ve slavnostním procesi do toledské katedrály nesl osobně nosítka s relikviářem svěťce.

Dnes svaté ostatky mohou věřící uctít v místní katedrále (Catedral de Santa María de Toledo). Svatá Leokádie je patronkou svého města i Španělska. Zobrazena bývá s mučednickou palmou, pruty, jimiž byla mrskána, a věží, jež symbolizuje vězení, v němž odevzdala svou duši Pánu. Je po ní pojmenováno portugalské městečko Leocadia ležící mezi Bragou a Guimaraësem.

Její kult je spojen také s kultem sv. Ildefonse, jemuž se během modlitby v toledské katedrále zjevila. Aby se ujistil, že jde o skutečné zjevení, určil jí kousek závoje. Tato scéna je vyobrazena na několika plátnech, mj. je k vidění v sakristii katedrály v Toledu.

Svatá Leokádie, oroduj za nás, ať i my si uchováme víru navzdory všem protivenstvím a hrozbám!

HODINA MILOSTI PRO SVĚT

Dne 8. prosince 1947 při zjevení v katedrále v Montichiari (Itálie) vyslovila Panna Maria toto přání:

„Přeji si, aby se každoročně 8. prosince od 12 do 13 hodin konala hodina modliteb za svět.“

Tato pobožnost zajistí mnoho duchovních i tělesných milostí. Náš Pán, můj Božský Syn, chce lidem darovat přemíru svého slitování, když se dobří budou modlit za své hříšné bratry.

Sdělte Svatému otci, že si přeji, aby tato hodina milosti byla známá celému světu a po celém světě se rozšířila. Ten, kdo nemůže navštívit svůj farní kostel, ať se modlí doma v poledne a také obdrží mnoho milostí.

Brzy poznáte velikost této hodiny milostí. Pro všechny děti, které dopřejí této prosbě sluchu a vezmou si ji k srdci, mám připravenou plnost milostí. Stále existují tiší a skrytí prosebníci a oběti za hříšné duše, kteří svolávají milosrdenství našeho Pána na tuto zem.

Nyní je hodina modliteb, hodina dobřého příkladu, hodina oběti a věrnosti a odvážného přičinění. Modlitba, oběti a pokání tak mnoha duší zabraňují tomu, aby na lidstvo dopadl soud Boží spravedlnosti. Hořím láskou a žádám modlitby za záchranu světa!

Kdybyste věděli, jak mnoho mých dětí jde cestou záhuby! I církev je ve velkém nebezpečí. Doba je stále zlověstnější.

Nesu ve svém srdci utrpení mnoha nemocných a trpících, abych je přivedla k větší svatosti. Jsem Matka plná lásky ke svým dětem!

Bude to 8. prosince, kdy Neposkvrněné Početí rozdrtí hadovu hlavu.“

Podle -sks- 49/2007

Zázrak setkání s Marií

Situace se vyvinula tak, že jsem se neměl dožít roku 2019, ačkoliv jsem sotva překročil čtyřicítku. Žiji díky Panně Marii, která způsobila zázračnou proměnu mého života, manželství a rodiny.

Dne 8. prosince 2017 jsem absolvoval školení ve svém novém zaměstnání. Na mém novém pracovišti se mě kdosi zeptal, jestli po tomto školení půjdu do kostela a pomodlím se v hodině milosrdenství za svět. Po pravdě řečeno, nevěděl jsem, co hodina milosrdenství znamená, a také jsem nevěděl, jak ji mám prožít, jak se mám modlit, nicméně jsem přitakal. Dlouhá léta jsem do kostela nechodil, od Boha jsem se odvrátil. Vlastně jsem se vůbec nemodlil, má víra byla vyloženě povrchní. Nepřistupoval jsem ke svátostem a Bůh byl pro mne nereálnou a vzdálenou Osobou, se kterou nebylo možné navázat živý vztah. Žil jsem, jak mi to vyhovovalo, „užíval jsem si“ života. Svědomí mi sice říkalo, že si počinám špatně, ale moc jsem se důsledky svých rozhodnutí nezabýval. Život v bahně smrtelného hříchu byl mou každodenní zkušeností a já se neodvažoval „pohlédnout Bohu do očí“, dokonce ani v takový den, jakým je svátek Božského narození. Můj domov ovládly síly zla, nečisté síly dostaly do područí mou duši a snažily se zničit moji rodinu.

Jak vypadal můj starý život? Doma jsme se s manželkou v jednom kuse hádali

a já v těchto hádkách nacházel až ďábelské uspokojení. Po jedné takové hádce mě má manželka na kolenou a s pláčem prosila, abych neodcházel od rodiny, abych to neudělal našim dětem, které mě mají tolik rády. Absence vzájemného respektu, absence vzájemné úcty a lásky v manželském svazku, zhatění pocitu bezpečí a ničení světa našich dětí se staly mou otřesnou záležitostí každého dne. Mezi mnou a manželkou se vytratil veškerý manželský vztah, zůstávala už jen silná potřeba vychovat dcery do dosažení dospělosti.

Aby toho nebylo málo, potýkal jsem se rovněž s vážnými zdravotními potížemi – problémy se srdcem, zvýšený tlak a špatný krevní oběh –, které byly výsledkem mé závislosti na cigaretách a kávě. Stres, který jsem tehdy v práci i v soukromí zakoušel, mě málem zabil. Navzdory silným bolestem v levé noze jsem vůbec netušil, že moc nechybělo a sklátila by mě trombóza. Dnes vím, že Bůh dopustil, aby v mém životě zlý duch působil. Umožnil mi zakusit tolik zla, kolik jsem si sám přivodil... Jsem si jist, že bez zásahu shůry by se staly hrozné věci, které by nejbolestněji pocítily mé děti. Peklo by zcela zničilo mou rodinu a nakonec i mě, zničilo by

Marek (autor svědectví) s manželkou

vše, co je dobré. Žil jsem ve smutku a osamocení. Byl jsem vyvržen a pln negativních myšlenek závidění a nenávisti, a to dokonce i vůči svým nejbližším. Nedokázal jsem se vyrovnat se smrtí své matky, kterou trápily četné nemoci, především však zakoušela velká ponížení. Prošla opravdovým martyriem, jen aby vychovala mě a mého bratra tak, abychom v dospělosti byli samostatní a šťastní. Uvnitř mě hnět-

Marek s rodinou v Gietrzwałdu

lo, že mé těžké a bolestné životní zkušenosti jsou nespravedlností v porovnání s veselým a bezstarostným životem jiných lidí, kteří si to v mých očích nezasloužili. Snadno jsem ve svém nitru sklouzával k posuzování druhých, když jsem u nich pozoroval neupřímnost, přetvářku, pokrytectví nebo morální poklesky.

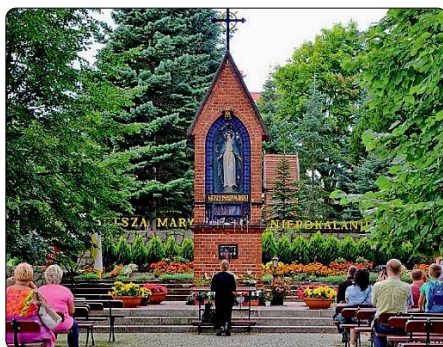
Dne 8. prosince jsem se po školení vydal do kaple bratří oblátů Neposkvrněné Panny Marie v Gdaňsku, kde probíhala nepřetržitá adorace. Lidé, kteří tam už byli, se v tichu a usebranosti modlili. Nechtělo se mi tam zůstat, ani jsem nepoklekl. Rozhlížel jsem se kolem sebe, ale také jsem se díval na Ježíše přítomného v monstranci na oltáři. Vůbec jsem nechápal, proč tady jsem, ale kdesi uvnitř jsem cítil, že chci odprosit za zlo ve svém životě a že potřebuji pomoc. Do hlavy se mi vkrádaly myšlenky: „*Panno Maria, pomoz mi! Chci zachránit a napravit své manželství! Chci, aby mé dcery měly normální domov a šťastné dětství. Chci přestat kou-*

řit, protože se opravdu cítím hodně špatně... Nedovol mi udělat něco opravdu zlého.“

Po 8. prosinci jsem nadále žil jako dosud. Chodil jsem do práce a po jejím skončení jsem se vracel domů, kde už jsem se nicméně skutečně necítil jako doma mezi svými. Snažil jsem se pomáhat dcerám s učením, s manželkou jsme žili pod jednou střechou jako cizí a navzájem nepřátelské osoby. Denně jsem vykouřil spoustu cigaret a až do pozdních nočních hodin jsem brouzдал po internetu. Nedostávalo se mi už sil ani ochoty žít, Boží prozřetelnost však nade mnou bděla.

Dar nového života

Dne 17. ledna 2018 jsem obdržel dar nového krásnějšího a lepšího života. V tento den jsem byl se svým přítelem Robertem vyslán jako delegace do jedné obce u Varšavy. Během cesty, ještě než jsme se pustili do práce, jsme rozmlouvali o Bohu, o víře a poslouchali jsme také přednášku jednoho kněze. Dnes vím, že to nebyla náhoda, že jsem na tuto cestu jel s otrokem Panny Marie. Už dříve jsem si všiml, že Robert nosí na zápěstí kovový řetízek. Vysvětlil mi, že to je hmotný výraz odevzdání vlastního života do rukou Panny Marie, přesně v intencích spirituality sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu. Na cestě do hotelu jsem řídil a s důvěrou jsem mu vykládal o svém odklonu od Boha a jeho vyhoštění ze svého života, jakož i o tom, že připouštím, že mohu být posedlý. Můj kolega mě požádal, abych zastavil a políbil kříž sv. Benedikta, což jsem udělal. Poté jsem přistoupil na jeho návrh, abychom se cestou zastavili na mariánském poutním místě v Gietrzwałdu. Řekl jsem si, že když s prací začneme až zítra, tak není problém to udělat. Jak jsme tak přijížděli do Gietrzwałdu, měl jsem stále silnější chuť na cigaretu,

Gietrzwałd – místo zjevení Panny Marie

PRIVILEGIA MATKY BOŽÍ

Maria byla počata bez poskvrny dědičného hříchu

Papež Pius IX. vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie 8. prosince 1854 v bule *Ineffabilis Deus* jakožto Bohem zjevenou pravdu, a tedy nauku, kterou všichni věřící jsou povinni přijímat jako pevnou a trvalou součást pokladu víry.

Počítím se rozumí pasivní početí. Je to první okamžik, ve kterém se Bohem stvořená duše spojuje s životní látkou, kterou rodiče připravili.

Podstata **dědičné viny** spočívá v tom, že v důsledku Adamova hříchu se člověku od jeho početí nedostává posvěcující Boží milosti. Maria byla tohoto stavu uchráněna, takže **její bytí začalo ve stavu plnosti Boží posvěcující milosti**.

Maria byla uchráněna dědičné viny na základě **nezaslouženého a výjimečného Božího daru**, který jí byl udělen na základě Kristových zásluh vzhledem k úloze, jakou pak přijala v dějinách spásy.

poněvadž od mého odjezdu z rodného města už uplynulo hodně času. Zaparkoval jsem auto před poutním domem a řekl jsem, že si musím zakouřit. Kolega mi se záhadným úsměvem řekl, že když už jsem přijel k Mamince, tak se rozhodně nehodí kouřit, místo toho je záhodno jít do její kapličky pomodlit se. Neodporoval jsem mu. Nicméně jsem poznamenal, že nejprve musím jít na záchod. Než jsem si umyl ruce, náhle, aniž bych uvažoval o tom, co dělám, vytáhl jsem z kapsy plnou krabičku cigaret a hodil ji do koše. Pak jsem vyšel ven a vydali jsme se směrem ke kapličce. Všude bylo plno sněhu a snášel se soumrak. Klekli jsme si a začali se modlit. Zavřel jsem oči. Za chvíli jsem je otevřel a spatřil jsem Pannu Marii! Nejprve, jak jsem pozvedal zrak, jsem uviděl její bosé nohy vznášející se nad zemí jakoby na obláčku a za okamžik celou její projasněnou postavu. Ve zlomku vteřiny jsem pocítil blízkost nebe, požehnání, radost – byly to tak krásné pocity, že je nelze popsat slovy. Pochopil jsem, že jsem zakusil zázrak setkání s Pannou Marií, který si nezasloužím, a že nejsem ho-

den pohlížet na Nejsvětější Matku Boží. Vtom mi zazvonil mobil, který jsem měl v kapse. Okamžitě se mi vrátilo povědomí o tom, kde se nacházím – klečel jsem na sněhu před sochou Panny Marie. To krásné zjevení zmizelo, zmizela ta krásná podivuhodná Paní vznášející se nad zemí. Podíval jsem se poněkud nesvůj na mobil. Kolega se mě zeptal: „Kdo vo-

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

2. čtení - Flp 1,4-6.8-11

(Bratři!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás (toto) dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.“

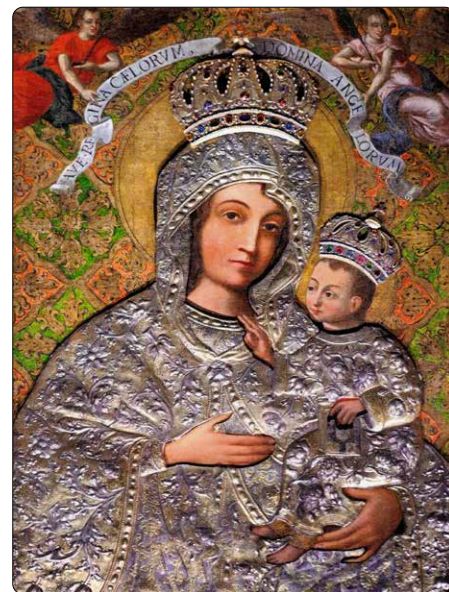
lá? Magda?“ Potom dodal: „Tak to zvedni.“ Vstal a odešel stranou a já hned nato řekl manželce: „Magdo, víš, kde právě jsem?“ Po pár vteřinách ticha odpověděla: „V Gietrzwałdu.“ Zeptal jsem se: „Jak to můžeš vědět? Vždyť jsem jel směrem na Varšavu.“ Odpověděla: „Nevím, cítím to.“ Rozplakal jsem se. Nemohl jsem zastavit příval slz. Dlouho jsme se po telefonu bavili o nás, o našich dětech, potom jsem šel k Robertovi a ten mi řekl, že cítí, že Maria je tady s námi. Odpověděl jsem mu, že je to pravda, protože před chvílí jsem ji spatřil.

Potom jsem se vydali do poutního chrámu. Byl prázdný. Začali jsem se společně modlit. Pomodlili jsme se exorcismus ke sv. Michaelu archandělovi, načež jsme si lehli křížem na podlahu. V určitý okamžik jsem pocítil, že z mého těla padá obrovská tíha, jako by ze mne někdo shodil těžkou suť. Cítil jsem se opět podivuhodně lehký a projelo mnou velké teplo. Ztratil jsem povědomí o čase a o tom, co se kolem mne děje. Z tohoto stavu jsem se probudil se slovy: „Děkuji ti, Panno Maria.“ Mé oči se opět zalily slzami, které jsem nemohl zastavit.

Poté, co jsme vyjeli z Gietrzwałdu, mi během cesty přišla do hlavy myšlenka na cigaretu. Když jsem dříve jako řidič jezdil se svou rodinou dlouhé trasy a nechtěl jsem každou chvíli dělat kuřáckou přestávku, měl jsem ve zvyku čichat ke svým prstům nasáklým nikotinovým oděrem, jak to u závislého kuřáka často bývá. To mi umožňovalo aspoň na nějaký čas přemoci závislost. K mému údivu voněly mé prsty na cestě z Gietrzwałdu ... po růžích! Robert mi řekl, že růže jsou znamením Panny Marie. Od toho dne jsem s kouřením přestal. Ze dne na den mě potřeba kouřit přešla. Už v minulosti jsem se několikrát marně pokoušel s touto závislostí skončit, ať už na prosby svých dcer, nebo na naléhání mé ženy.

U Boha není nic nemožné

Vím, že to, co jsem prožil, se mi nezdálo, ale že se to stalo doopravdy. Je mi jasné, že můj příběh může někomu znít nevěrohodně. Co se mě týče, mohu pouze napsat, že u Pána Boha není nic nemožné. Pokud opravdu litujeme svých hříchů a zla, které jsme způsobili druhým lidem, a chceme změnit svůj život

Obraz Panny Marie Gietrzwałdské

a prosíme Pannu Marii o pomoc, vykoná svou přímluvou u Boha velké zázraky. Z lidského hlediska se některé skutečnosti v mém životě jevily jako nenapravitelné. Přestože vím, že do konce svého života budu napravovat to, co jsem pokazil, a činit zadosti učinění za zlo, které jsem spáchal, jsem nyní šťastným člověkem!

Zároveň s poděkováním Panně Marii za záchranu a péči a zázračné setkání v Gietrzwałdu jsem jí obětoval svůj život a svou rodinu. V březnu 2018 jsem se stal Mariiným otrokem, přijal jsem též karmelitánský škapulíř, vstoupil jsem do noviciátu rytířů Ježíše Krista a jeruzalémského chrámu. Začal jsem rovněž nosit škapulíř sv. Michaela archanděla a jednou o prázdninách jsme s celou rodinou jeli navštívit Pannu Marii v Medžugorji. S manželkou jsme také absolvovali manželské rekolekce, během nichž jsme obnovili svůj manželský slib.

Dnes mám odvahu hovořit o Bohu a mé srdce plesá, když se mi daří denně přijmout do svého srdce Pána Ježíše v Eucharistii a pomodlit se růženec. Chtěl bych pomáhat lidem, kteří se tak jako já v určitém okamžiku svého života ztratili. Nikdo z nás není bez hříchu, ale Pán Bůh nikoho z nás nezavrhne. Trpělivě čeká na každého z nás.

Marek

Z Trwajcie w miłości 2023/2 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)

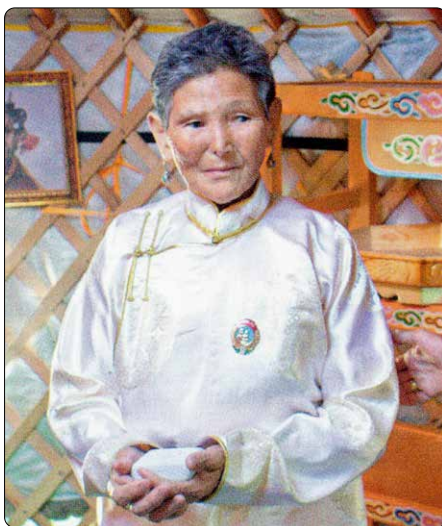
Kristus si mezi námi rozložil svůj stan

Ve Světle č. 43/2023 jsme otiskli dojmavý příběh chudé buddhistické ženy ze severního Mongolska, která v roce 2013 našla na smetišti sošku Panny Marie Lurdské. Znovu zavítejme do této obrovské, převážně buddhistické země v srdci Asie a navštívme skutečně „malé stádo“ 1 400 mongolských katolíků a jejich misionářů.

Jistě je potěšitelné a povzbuzující, že šťastná nálezkyň dřevěné sošky Neposkvrněné, dnes již sedmdesátiletá matka jedenácti dětí, může v této chvíli s hrdostí říci: „Nyní jsem už i já katolička, protože jsem byla pokřtěna letos v květnu v Darkhaně, kde jsem kdysi sošku našla.“

Oslavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie 8. prosince 2022 v katedrále svatého Petra a Pavla v Ulánbátaru kardinál Marengo při zásvětné modlitbě slavnostně svěřil celé Mongolsko pod ochranu *Matky nebes*, což je oficiální titul krásné sochy Panny Marie s jemnými črty. Té Matky, která je ve své pokoře větší než nebesa, protože v sobě skrýla toho, jehož nebesa nemohou obsáhnout.

Před pouhými třiceti lety (!), v roce 1992, přišli do Mongolska první misionáři, aby se oddali skutečně průkopnické práci v zemi stepí, pouští a hor, v zemi, již charakterizují staleté buddhistické tradice a nomádský způsob života. V té době zde nebyl ani jeden místní katolík a ani církev neexistovala. „Země věčně modrého nebe“ ještě nepřijala křesťanskou radostnou zvěst o Vánocích. A význam svátku Narození božského Spasitele – svátku v západních zemích často nedoceneného – byl pro Mongoly zcela neznámý. Kardinál Giorgio Marengo, apoštolský prefekt v mongolském Ulánbátaru, se ve vzpomínkách vrací k prvnímu

Tsegtsag, nálezkyň sošky Panny Marie

slavení Vánoc v této zemi. Tento padesátiletý misionář ze severní Itálie, který zde se svým misijním institutem Consolata působí již 20 let, musel začít úplně od nuly.

* * *

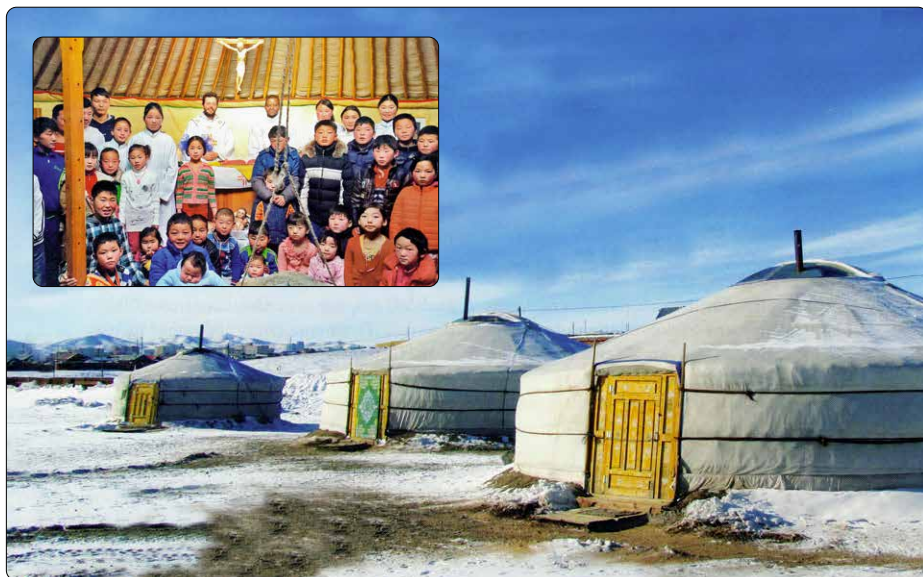
„Dnešní Mongolsko je zemí, jež se od našeho příchodu velmi změnila a prošla rychlou transformací. V 90. letech mi-

nulého století zde byly Vánoce zcela neznámé a v prosinci se slavil jen Silvestr, poslední den v kalendářním roce – tradice, která sem přišla z Ruska a přetrvávala po sedmdesát let vlády komunistů, ateizace a téměř úplné izolace od zbytku světa. Až do začátku 21. století se nedalo

Nalezená dřevěná soška

poznat, že by 25. prosinec byl něčím výjimečným; byl to pracovní den jako každý jiný. Teď, když se mongolská ekonomika otevírá světu, se i zde komerční prvky Vánoc ujaly bez toho, aby je Mongolové vůbec chápali. Lidé si vyměňují dárečky zabalené v lesklém papíru, ale nevědí proč.

Katolická stanová kaple v Arvajchéru

Jak paradoxní! Přesto je pro malou mongolskou katolickou komunitu, pro ty, kteří otevřeli dveře Kristu, velké tajemství vtělení něčím, co prožívají velice intenzivně. Narození Pána Ježíše oslavují v extrémní jednoduchosti, ale s velkým nadšením. Svátostné slavení tohoto tajemství změnilo jejich životy a otevřelo možnost osobního vztahu s živým Bohem, který osvobozuje od strachu a zaručuje skutečnou blízkost. Ztotožnit se s událostmi v Betlémě pomáhají věřícím zejména pastýři. Máme tu totiž skutečné pastýře, kteří na rozlehlých stepích bdí nad svým stádem ovcí, koz, dobytka, koní či velbloudů a snadno si dovedou představit údiv betlémských pastýřů při pohledu na Boha položeného v jeslích.

Jen čisté oči čistých srdcí prostých lidí, jakými byli pastýři, lidé hledající Boha, či tři králové, rozeznaly v betlémské noci onu jedinečnou a výjimečnou událost, která formovala dějiny a která by měla zaostřit i náš vnitřní pohled, když se přijdeme podívat na Dítě v jeslích. Vždyť toto Dítě se narodilo pro nás a pro celý svět a též pro všechny ty, kdo ho ještě neznají.

Čtrnáct let jsem pracoval na okraji města Arvajchér, nacházejícího se před brana-

Mongolští pastevci

mi pouště Gobi. Na počátku mého působení zde nebyli žádní katolíci. Ale v roce 2016 se už naši farnici nově horlivě připravovali na Vánoce. Do naší kaple, která je postavena podle vzoru nomádského stanu, přišlo na Štědrý den (při teplotách

minus 30 stupňů) 24 pokřtěných a několik nových zájemců. Po rozjímání a eucharistické adoraci, jakož i po čase na svatou zpověď, P. Dieudonné Mukadi v homilii při půlnoční mši svaté hovořil o Panně Marii, která nám dává svého Syna jako Matka, protože ví, že nepatří jen jí, ale nám všem. Jsou to slova, která dobře zapadají do kultury, v níž projevují matce velkou úctu a kde ženy ve společnosti sehrávají důležitou roli. Ráno za námi přišlo mnoho dětí z chudé čtvrti naší misijní stanice. Po slavnostní mši svaté se konal vánoční koncert a před obědem starší děti předvedly jednoduchou jesličkovou hru. Potom se jako šťastné děti a s vánoční radostí všichni vrátili do svých stanů anebo domovů.

V tento vánoční den se stalo ještě něco krásného. Při mši svaté, a to právě při pozdvihování Eucharistie, zazářilo denní světlo stepi jasněji a skrze kruhový otvor stanu ozářilo oltář naší stanové kaple. Ano, Bůh si vybral tuto zemi, aby přebýval mezi námi i zde, v mongolské stepi, kde žijeme jako v církvi prvních dob a prvních křesťanů.“

*Z Vítězství Srдца 155/2023
přeložil a upravil -dd-*

Bratislavská Svatomartinská sbírka podpoří rodiny z ostravsko-opavské diecéze zasažené povodněmi

Biskup Martin David v pondělí 11. listopadu slavil v bratislavské katedrále slavnost místního patrona – svatého Martina. Do slovenského hlavního města jej pozval tamní arcibiskup Stanislav Zvolenský v souvislosti s nedávnou ničivou povodní. Bratislavská arcidiecéze se totiž rozhodla věnovat výtežek letošní Svatomartinské sbírky rodinám z ostravsko-opavské diecéze, které přišly o střechu nad hlavou.

Arcibiskup Zvolenský v pastýřském listu, který se v kostelích bratislavské arcidiecéze četl v neděli 10. listopadu, odkázal na povodňovou situaci ve více zemích světa. „Letos ve více zemích vydatné a prudké deště způsobily velké škody a také ztráty na životech. V minulých dnech jsme toto zpuštění mohli sledovat v okolí Valencie. Není to tak dávno,

co jsme i my povodně zakusili. V médiích jsme ale mohli vidět škody na severní Moravě, které byly neporovnatelně větší. A protože v bratislavské arcidiecézi každý rok napodobujeme našeho patrona svatého Martina zvláštní sbírkou, chceme v letošním roce projevit blízkost a pozornost rodinám, které ztratily svá obydlí v důsledku záplav v ostravsko-opavské diecézi,“ pozval k solidaritě arcibiskup Zvolenský. Výnos sbírky má být zřejmý na začátku roku 2025 a pomůže konkrétním rodinám prostřednictvím Diecézní charity ostravsko-opavské.

Svatomartinské triduum v bratislavské katedrále trvalo od soboty 9. listopadu až do samotného svátku svätce v pondělí 11. listopadu. Každý den třidení měl své téma a pondělní motto odkazovat k svatému Martinovi jako světcí, kte-

rý může být příkladem ekologie ducha. V tento den mši svatou v Bratislavě slavil také biskup Martin David.

Biskup Martin v promluvě zmínil, že ačkoliv doba svatého Martina ekologické přemýšlení neznala, sám světec určitě nebyl neekologickým člověkem. Opozitem ke slovu „ekologický“ je totiž výraz „toxický“ a toxičtí lidé bývají sebestřední, majetníci a bezohlední. „Takovým svatý Martin rozhodně nebyl. Do středu svého života postavil Boha, postavil Ježíše Krista,“ připomněl biskup Martin David a zdůraznil, že ekologie ducha u svatého Martina vyrůstá z jedné jediné skutečnosti: ze srdce upřímně toužícího po Bohu, ze srdce, které je neustále naplňováno Duchem Božím.

*Zdroj: Diecéze ostravsko-opavská,
www.cirkev.cz (Redakčně upraveno)*

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (16 - dokončení)

4. Po smrti

První chvíle po Janově smrti

Bylo 13. srpna 1613 okolo páté hodiny ráno, když zazněl umíráček oznamující Berchmansovu smrt, 2 000 studentů římské jezuitské koleje bylo právě na přednáškách. Když zaslechli hlas zvonu, všichni zmlkli. Přednášky skončily. Na jejich tvářích se objevil svatý smutek a slzy, vždyť zemřel nejlepší přítel. A z úst profesorů zazněly místo žalostných slov první chvalořeči.

„Ne, není třeba se modlit za jeho duši. To by byla nedůvěra v Bo-

ží příslib. Byl miláčkem Panny Marie, jejím milým děťátkem. Jan Berchmans byl samotná věrnost v zachovávaní Božích příkazů a pravidel řehole. Nyní je už vysoko v nebi, tím jsem si naprosto jistý, jako bych ho tam viděl na vlastní oči,“ chválil Jana Berchmanse otec Diego Seco, profesor teologie.

První uctívání

Zpráva – Svatý zemřel! – se brzy roznesla po celém městě. Mnozí spěchali do kostela koleje, kde „svatý“ ležel. Každý si chtěl vzít nějakou relikvii. Dotýkali se jeho těla růženci, knížkami, hladili jeho roucho, dokonce někteří odstříhováli kousky z jeho roucha či vlasů. Všichni totiž měli na paměti jednu myšlenku, jedno přesvědčení: „Tento mladík byl svatý.“

Nejvíce dojatí byli především ti, co s ním žili, denně ho vidali, poslouchali jeho slova. A všechny zachvátila mimořádná horlivost následovat Jana Berchmanse ve svatosti.

Jeho tělo bylo celé dva dny – 13. a 14. srpna – vystaveno k uctění. U dřevěných nosítek klečeli studenti, řeholníci, biskupové a kardinálové. Nejvíce však přišlo chudých lidí. Vždyť Jan Berchmans pocházel z jejich vrstvy.

Pohřeb měl být až večer 14. srpna, právě na vigílii Nanebevzetí Panny Marie. Jeho tělo uložili do jednoduché dřevěné rakve. Nejprve ho pohřbili v kapli svatého Aloise, ale potom ho přenesli do křížové kaple, v níž kdysi odpočívalo i tělo

svatého Aloise. Janovo srdce odnesli dva kněží do Flander, do jeho rodiště, kde je uloženo ve stříbrném relikviáři na bočním oltáři v kostele v Lovani.

Jeho památka je věčná

Věrná podobizna svatého Jana se nezachovala. Římští a belgičtí umělci se předháněli, aby vytvořili jeho co nejvěrnější obraz podle výpovědi jiných, a tak se krátce zhotovilo několik obrazů s jeho podobou. Z nich vznikly tisíce malých obrázků, které šířily úctu ke svatému Janu Berchmansovi v Římě a v jeho rodišti.

Když se o Janově smrti dozvěděli spolubratři v Mechelenu a Antverpách, byli velmi zarmoucení. Jejich smutek byl o to větší, že Jan zemřel daleko od nich. Pocity krajanů popsal známý exeget, otec Cornelius a Lapide: „Stále na něj myslím, ve dne, v noci, jako bych ho měl před sebou a viděl ho. Jeho obraz mě nestraší, ale naplňuje mě srdečnou radostí a povzbuzuje mě k tomu, abych lépe sloužil Pánu Bohu. Nemohu se modlit za jeho duši, a tak o to víc ho prosím, aby se on modlil za mě.“

Přesvědčení, že Jan Berchmans byl světec, převládalo u všech, kdo byli svědky jeho života a smrti. A toto přesvědčení zapouštělo stále silnější kořeny. O jeho svatém životě a svaté smrti se hovořilo po celém Římě, ale i v Antverpách, Mechelenu, Diestu a v ostatních belgických, německých a španělských městech. Studenti římské koleje roznesli zprávu o svatosti Jana Berchmanse po celém světě.

Netrvalo dlouho a začala se ozývat touha vidět Jana Berchmanse na oltářích. Žádali o to především jeho krajané. Biskupové, kněží a univerzita zaslali do Říma prosbu, aby Svato stolec vyhlásil Jana Berchmanse za blahoslaveného. Jejich prosbu podporovali i cizí panovníci a církevní hodnostáři. Ale proces blahorečení postupoval velmi pomalu.

5. Povýšen na oltář

Blahorečení

Svatý Alois byl lidem prohlašován za blahoslaveného hned po smrti, ctitelé Jana Berchmanse však čekali na tuto slavnou chvíli 252 let. Jeho památka ale ani tak nevymizela. Je věčná, jako jeho koruna slávy v nebi.

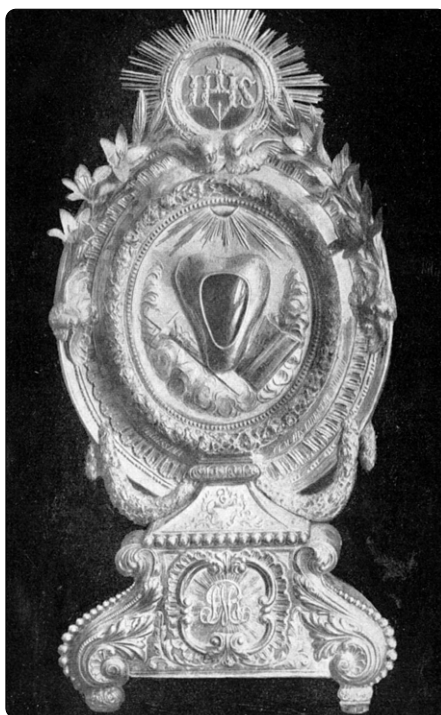
O procesu začali vážně vyjednávat už v roce 1745, za papeže Benedikta XIV. O otázce, zda ctnosti Jana Berchmanse byly hrdinské, se však nerozhodlo.

Téměř za 100 let, 5. února 1843, vyšel dekret papeže Řehoře XVI., v němž uznal Berchmansovy ctnosti za hrdinské. Proces se tím posunul, ale i tak nedokončil. Církev k blahorečení žádá nejen hrdinské ctnosti, ale i svědectví Boha v podobě nějakého zázraku.

A zázraky přišly. Z mnohých byla přezkoumána tři uzdravení z těžké nemoci. Vyšetřování trvalo tři a půl roku, až 28. února 1865 je papež Pius IX. uznal za zázraky a 9. května přislíbil, že Jana Berchmanse vyhlásí za blahoslaveného.

Dne 11. května byly vyzdvíženy Berchmansovy ostatky a vystaveny k veřejné úctě, což byla pro římský jezuitský ústav velká radost.

Dne 28. května 1865 se naplnila touha jeho ctitelů, když byl Jan Berchmans blahorečen v chrámě svatého Petra.

Relikviář s ostatky srdce sv. Jana v jezuitském kostele v Lovani

Slavnost blahověčení skončila přenesením jeho ostatků do kaple Panny Marie.

Nové zázraky

Jan Berchnans se nespokojil s blahověčením, ačkoli byl v životě velmi skromný. Zdá se, že i Pán Bůh chtěl vidět více, neboť hned po blahověčení přišla zpráva o novém zázraku až z Ameriky.

MARIE WILSONOVÁ

Marie Wilsonová se narodila v Irsku do presbyteriánské rodiny, ale žila v Kanadě. V 16 letech přišla v Saint Louis do kontaktu s katolickou církví.

Jednou byla na zádušní mši v jezuitském kostele. Když po mši vycházela spolu s ostatními za rakví ven z kostela, pocítila, že všechny její předsudky vůči katolické církvi zmizely a je zcela přesvědčena o pravdivosti katolického náboženství.

Po několika týdnech konvertovala a stala se katoličkou. Poprvé také přistoupila ke svatému přijímání. Zaplatila za to však velkou cenu, protože ji její rodiče vyhnali z domova. Maria, Boží Matka, se nad ní smilovala: „Nebud' smutná, já jsem tvou matkou,“ šeptala v jejím srdci.

Marie Wilsonová se chtěla stát řeholnicí. Přihlásila se do konventu panen Bož-

ského Srdce v New Orleansu, kde ji také přijali, a tak za několik měsíců mohla začít noviciát v Grand Coteau v Louisianě. Marii mohlo v jejím štěstí zabránit jen to, že by nebyla zdravá. A skutečně onemocněla. Když ji lékař vyšetřil, prohlásil, že její nemoc je nevléčitelná.

Zázračné uzdravení

Představená kláštera tehdy četla nový životopis blahoslaveného Jana Berchmanna, na jehož přímluvu se už událo mnoho zázraků. Dne 6. prosince 1866 začaly sestry konat nověnu k úctě blahoslaveného Jana Berchmanna. Zapálila se tak jiskřička naděje, ale Mariina nemoc se i tak

zhoršovala. Lékař konstatoval, že smrt se blíží a každý další lék působí nemocné jen nové, zbytečné bolesti. „Nevím si rady. Další léčba nemá význam, utěšujte umírající,“ řekl smutně lékař. Nemýlil se, smrt byla skutečně blízko. Osmý den nověny, 13. prosince, začaly Mariiny ruce slábnout, rty blednout. Projevily se všechny znaky umírajícího člověka.

Ráno 14. prosince, poslední den nověny, ji kněz přinesl svaté přijímání. Nemocná Marie jen s velkými bolestmi a námahou přijala malý kousek hostie. Navzdory tomu to vše hrdinně snášela. Hluboce dotáté sestry stály okolo její postele. Představená se slzami v očích vyšla z pokoje. Vrátila se za hodinu, aby se rozloučila s nemocnou. Vstoupila do pokoje a naskytl se jí překvapivý obraz. Nemocná ji čekala s rozepjatými rukama: „Matko, jsem zdravá. Můžu vstát!“ Ihned poslaly pro lékaře, který Marii vyšetřil a mohl jen přisvědčit, že je skutečně vyléčená. „Já a moje léky vás nevléčily,“ řekl s úsměvem.

Jak se to stalo?

O tom, jak se tento zázrak udál, vyprávěla samotná uzdravená Marie.

„Po svatém přijímání, když jsem už nemohla pohybovat ústy, prosila jsem v srdci

Devátý ročník **SMÍRNÉ POUTĚ ZA NENAROZENÉ DĚTI, JEJICH RODIČE A LÉKAŘE** se koná na Svátek svatých Mláďátek, **v sobotu 28. prosince 2024 v Praze**. Pouť začne v 11 hodin mší svatou v kostele u Pražského Jezulátka v Karmelitské ulici. Mši svatou za nenarozené děti oslavují olomoucký svätící biskup Antonín Basler a českobudějovický biskup Vlastimil Kročil.

Oběd pro nahlášené poutníky bude připraven u sester boromejek pod Petřínem. Odpoledne následují modlitební zastavení na Strahově u hrobu svätého Norberta a v Loretánské kapli na Loretánském náměstí. Vytrvalci se mohou na závěr připojit k pravidelné modlitbě za národ ve Svatováclavské kapli Svatovítské katedrály.

Prosíme co nejdříve o nahlášení počtu účastníků na e-mail: info@hnutiprozivot.cz, nebo na tel. 603 976 231.

Pouť je pořádána v rámci **Modliteb za nejmenší**. Jedná se o společenství věřících, kteří se denně modlí za obnovení úcty k životu každého nenarozeného dítěte od okamžiku jeho početí, za odvahu pro rodiče dát svému nenarozenému dítěti šanci a za lékaře, aby se nebáli sloužit životu. Více informací na modlitbyzanejmensi.cz.

POUTNÍ JÁZEDY S DIECÉZNÍM CENTREM PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

Mimořádný zájezd do Řeck a Bulharska s pobytem na ostrově Samothraki

Zveme vás na mimořádný okruh Řeckem a Bulharskem – po stopách velkého apoštola Pavla s relaxem na nádherném ostrově Samothraki spjatém se svätým Pavlem, který se během organizovaných zájezdů běžně nenavštívuje! Společně zhlédneme a prožijeme úchvatná biblická místa, historická města, významné kostely a kláštery a mnohem víc. Během zájezdu se vám bude věnovat erudovaný průvodce a bibliista Mons. Dr. Ján Majerník.

Termín: 19. – 28. 5. 2025. Uzávěrka přihlášek je 31. 1. 2025, doporučujeme hlásit se mnohem dříve.

Pohodový zájezd do Jižního Tyrolska – Dolomiti

Vydejte se s námi za úchvatnými výhledy, malebnou přírodou, oslovujícími poutními místy (včetně nejvýznamnějšího jihotyrolského poutního místa Maria Weißenstein), kostely a mnoha dalšími krásami Dolomiti v Jižním Tyrolsku! Pohodový program, vynikající gastronomie, wellness v typickém tyrolském hotelu, odjezdy z několika míst ČR, pouze jeden noční přejezd... Jedná se o populární zájezd, který opět máme v nabídce! Duchovní doprovod zajistí oblíbený Mons. Mgr. Jan Paseka, generální vikář Královéhradecké diecéze.

Termín: 9. – 14. 6. 2025. Uzávěrka přihlášek je 10. 3. 2025, doporučujeme hlásit se mnohem dříve.

Přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel. 737 215 328 nebo 734 435 36, e-mail: dcs@bihk.cz, webová stránka: www.simeon.cz.

Zájezdy jsou určeny seniorům a dalším zájemcům. Těšíme se na setkání s vámi!

milého Spasitele, aby mě, pokud je to jeho svatá vůle, vyléčil na přímluvu blahoslaveného Jana Berchmanse. Potom jsem poprosila blahoslaveného, aby na mně ukázal svou moc. Vtom jsem zaslechla hlas: »Otevři ústa!« Kdosi mi položil cosi na jazyk, co mi hned pomohlo. V duchu jsem uviděla stát mladíka s andělskou tváří, ozářenou nebeským světlem.

»Blahoslavený Jan?« zeptala jsem se v duchu.

- »Ano, Pán Bůh ti vzkazuje, že tvoje muka přestala!« -

»Otevřela jsem oči, ale už jsem ho neviděla.«

Potom se jí blahoslavený Jan Berchmans zjevil ještě jednou a odpověděl jí na otázku, zda může počítat s dlouhým životem.

„Zemřeš jako novicka,“ řekl.

A skutečně se tak stalo. Marie skončila svou pozemskou pouť 17. srpna 1867 slovy: „Sladký Ježíši, už jdu!“

Určitě jí i tuto blaženou smrt vyprosil Jan Berchmans.

Svatořečení

Staly se i jiné zázraky a papež Pius IX. dovolil, aby se pokračovalo v procesu svatořečení. Zázraky byly důkladně přezkoumány a dva z nich byly uznány za skutečné, mezi nimi i uzdravení Marie Wilsonové.

O svátku Všech svatých v roce 1887 potvrdil papež Lev XIII. svědectví kongregace a následující rok, který byl jubilejním 10. rokem působení Svatého otce, se uskutečnilo slavnostní vyhlášení Jana Berchmanse za svatého. Spolu s ním bylo svatořečeno sedm zakladatelů servitů a z Tovaryšstva Ježíšova Petr Claver, apoštol černochů, a bratr Alfons Rodriguez.

Den svatořečení byl i dnem katolické mládeže, který se slavil na celém světě, vždyť kromě svatého Aloise a Stanislava dostali mladí lidé dalšího patrona – Jana Berchmanse. A z tisíc úst vycházela slova: *Svatý Jane, oroduj za nás! Svatý Jane, veď nás!*

Podle knihy Koloman Grieger S. J.: Svätý Ján Berchmans S. J. Vzor mládeže.

Vydal Posol Božského Srdce Ježíšovo.

Trnava, 1929

Upravila Silvia Koscelanská-Hajdučeková

Překlad -mv- (Redakčně upraveno)

Duch Svatý ve víře církve

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

i Syna vychází, s Otcem i Synem je uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.“

Říci, že Duch Svatý „je Pán“, znamenalo říci, že sdílí „panství“ Boha, které patří světu Stvořitele, nikoli světu tvorů. Nejsilnějším tvrzením je, že mu náleží stejná sláva a úcta jako Otcovi a Synu. Je to argument rovnocenné úcty, který byl velmi cenný pro svatého Basila Velikého, jenž byl hlavním tvůrcem této formulace: Duch Svatý je Pán, je to Bůh.

Koncilní definice nebyla cílovým bodem, ale východiskem. A opravdu, jakmile byly překonány historické důvody, které bránily výslovnějšímu potvrzení božství Ducha Svatého, bylo klidně vyhlášeno v bohoslužbě církve a v její teologii. Již svatý Řehoř Nazíánský po tomto koncilu bez jakýchkoliv výhrad potvrdil: „Je tedy Duch Svatý Bůh? Jistě! Je stejné podstaty? Ano, je-li pravým Bohem.“ (Oratio 31, 5.10)

Co nám, dnešním věřícím, říká článek víry, který každou neděli vyslovujeme při mši: „Věřím v Ducha Svatého“? V minulosti se týkal především tvrzení, že Duch Svatý „vychází z Otce“. Latinská církev toto tvrzení brzy doplnila tím, že do mešního vyznání víry přidala, že Duch Svatý „vychází i ze Syna“. Protože v latině se výraz „a ze Syna“ nazývá „Filioque“, vznikl tím spor známý pod tímto názvem, který byl důvodem (nebo záminkou) mnoha sporů a rozdělení mezi církví Východu a Západu. Rozhodně není na místě zabývat se zde touto otázkou, která navíc v atmosféře dialogu navázaného mezi oběma církvemi ztratila ostrost minulosti a dnes umožňuje doufat v plné vzájemné přijetí, jako jeden z hlavních „usmířených rozdílů“. Rád používám tento výraz: „usmířené rozdíly“. Mezi křesťany je tolik rozdílů: ten je z téhle školy, ten z jiné; ten je protestant, ten zase... Důležité je, že tyto rozdíly jsou smířeny, v lásce kráčeji společně.

Po překonání tohoto kamene úrazu si dnes můžeme vážít pro nás nejdůležitější výsady, která je hlášána v článku Vyznání víry, totiž že Duch Svatý je „dárcem života“, to znamená, že dává život. Ptá-

me se sami sebe: Jaký život Duch Svatý dává? Na počátku, při stvoření, dává Boží dech Adamovi přirozený život; ze schy z bláta z něj činí „živou bytost“ (srov. Gn 2,7). Nyní, v novém stvoření, je Duch Svatý tím, kdo dává věřícím nový život, život Kristův, nadpřirozený život Božích dětí. Pavel může zvolat: „Zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.“ (Řím 8,2)

Jaká velká a útešná zpráva z toho všeho plyne pro nás? Je to skutečnost, že život, který nám dává Duch Svatý, je život věčný! Víra nás osvobozuje od hrůzy z toho, že bychom si museli přiznat, že zde všechno končí, že neexistuje žádné vykoupení z utrpení a nespravedlnosti, které na zemi panují. Další apoštolo-vo slovo nás ujišťuje: „A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás.“ (Řím 8,11) Duch přebývá v nás, je v nás.

Pěstujme tuto víru také pro ty, kteří o ni často bez vlastní viny přicházejí a nedokážou se v životě orientovat. A nezapomínejme děkovat tomu, kdo nám svou smrtí tento neocenitelný dar získal!

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

PUZZLE BETLÉMA, 20-2 028 dílků

Cena 200–500 Kč

Objednávky: Římskokatolická farnost
Třebíč-město, Martinské nám. 87/20,
674 01 Třebíč • tel. 728 133 220

trebicmartin@volny.cz

Více na www.trebicmartin.cz.

Pondělí 9. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Adventus Domini **7:25** Když bolí duše: Fobie **8:30** Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Romové v Unii, Romové na Moravě **9:30** Outdoor Films s Lubomírem Pavelčákem: Fotografování je jeho vášně **10:50** Poslední budů prvými **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Klapka: Se Staňou Domanským **14:00** Dokonalá radost **14:35** Noční univerzita: Adam Viktora – Jan Dismas Zelenka – známý, neznámý **16:10** Jak potkávat svět: S Radkem Baborákem **18:00** Sedmihlávky: Či to koničky **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Narození Ježíše Krista **18:15** V pohorách po horách: Pavlovské vrchy **18:25** Poutníci na Mohelnickém dostavníku **19:00** Jak se rodil vodní živel [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Nemoci žlučových cest a slinivky [L] **21:05** Je to dílo Boží: 30 let od navrácení nemocnice pod Petřínem [P] **21:35** Můj chrám: Jiří Pavlica, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a svatého Cyrila a Metoděje na Velehradě **22:05** Noemova pošta: Prosinec 2024 **23:10** Harfa Noemova: Má vlast – Šárka **23:30** V souvislostech **0:00** Albánie – Angelo **0:30** Flešbky – Godzone podcast: Andrea Bielová – Boj začíná na kolenou v modlitbě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (20. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Kmochův Kolín 2019: Velký DO Dolní Chvatliny – Kolín **7:05** Kriváň **7:15** Dobrá obec Dobrá **7:40** Nebojte se... Ptejte se kněze **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** 740ročné Poniky **9:39** Petřkov 13 **10:25** Noční univerzita: Liturgie a pastorační **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Augustin: Hlas generaci **14:00** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **14:30** Dolní Ročov **14:40** Portréty krajiny **15:05** Dobrodružství před kamerou **16:00** Muzikanti, hrajte: Nivničkanka **17:05** Život podle Emily **18:00** Sedmihlávky: Či to koničky **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Nalezení Ježíše v chrámě **18:15** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a svatý František **18:40** Zebra bez hřívy **19:07** Setkání: František Talíř, Dobrá Voda **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Galicijský poutník **21:50** Terra Santa News: 4. 12. 2024 **22:15** Adventní koncert ČFS Brno: Kostel Povýšení svatého Kříže, Židlochovice **23:20** Magazin Mary's Meals **23:40** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **0:05** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **0:15** Příběhy psané životem: Domácí násilí **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Skryté poklady: Lubomír **6:55** Turzovka **7:20** Balady: MFF Strážnice 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Lúky – obec v neustálém pohybu **10:40** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **11:15** V pohorách po horách: Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Historie sklářství v Karolince **13:10** Galerie ve Velké Rači **13:25** Expedice Monoxylon **14:00** Dívám se kolem sebe **14:35** Na pomezí ticha a tmy **15:20** ARTBITR – Kulturní magazin **15:35** Mistr houslař z Jestřabí

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

16:00 Když bolí tělo: Nemoci žlučových cest a slinivky **17:00** Smířící kříž **17:30** Terra Santa News: 11. 12. 2024 [P] **18:00** Sedmihlávky: Či to koničky **18:05** O pasáčku Asafovi (1. díl) **18:20** Strýček Emu: Druhý týden adventu – Postní **18:35** Credo: Korouhve Karla Rechlíka **18:55** Viděli jsme **19:00** Večer chval: Buva modlitba a chvála [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **21:00** Noční univerzita: Duch Svatý v tradici církve [P] **22:15** Poslové naděje **22:45** Stretko **23:40** V pohorách po horách: Moravský kras – Dražanská vrchovina **23:50** Generální audience papeže Františka **0:15** Příběh o Žofii **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (22. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **6:50** Absolventi: Július Michník **7:30** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme média veřejné služby **7:50** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh 65 km: Údolí Osavy **8:15** Trmice **8:25** Terra Santa News: 11. 12. 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Vezmi a čti: Listopad 2024 **9:30** Noemova pošta: Prosinec 2024 **10:35** Ivan Šumichrast – člověk, který uzdravuje aj yochováva **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Poutníci času: S Vítěm Langáškem **13:10** Harfa Noemova: Má vlast – Z českých luhů a hájů **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Dokořán: S Ondřejem Kepkou **14:50** Stríčky z ostravské archeologie: Zvířata ve středověké Ostravě **15:00** Výpravy do divočiny: Antarktida a život v ní **16:00** Luňáci červení **16:10** Křešice **16:25** Perly české opery aneb To nejlepší z pera pánů O. Nedbala, R. Piskáčka a R. Frimla **18:00** Sedmihlávky: Či to koničky **18:05** O pasáčku Asafovi (2. díl) **18:15** Ovečky: 3. neděle adventní **18:30** Duchovní malby: Ježíšovo veřejné působení **18:55** Svedectvá života: Sr. Božena Remencová DKL – Nitrianske Pravno [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:30** Moudrost mnichů: Autorita otce **21:45** Na Cyrilometodějské stezce: Z Kopčan do Mikulčic **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Kostarika: Pura Vida **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Duchovní malby: Zjevení Páně **6:55** Duchovní krajina Novohradských hor: Podhůří **7:25** Expedice Rembaranka: Lidé doby kamenné **8:05** Pákistán – Svoboda pro zajaté **8:40** Cesta k pěstounství: Projekt provázení **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Je to dílo Boží: 30 let od navrácení nemocnice pod Petřínem **9:45** Jak se rodil vodní živel **10:00** Kardinálem v srdci papeže **10:20** Když bolí tělo: Nemoci žlučových cest a slinivky **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Nepřítelem osudu **14:35** Audi Filia – Povolání sv. Jana z Avily **15:25** Buon giorno s Františkem

16:05 Svedectvá života: Sr. Bernadeta Priehodová DKL – Bošany [P] **16:15** Koncert pro život **18:00** Sedmihlávky: Či to koničky **18:05** O pasáčku Asafovi (3. díl) **18:15** Múzy církevních škol: CZŠ Veselí nad Moravou **18:30** Viac ako pieseň (6. díl): Lucia Launerová a píseň Malíčké stádo **18:40** Je to dílo Boží: 30 let od navrácení nemocnice pod Petřínem **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Milošem Rejchrtem [L] **21:05** Poletuchy: Na skok na hory **21:50** Moudrost mnichů: Rozvod **22:05** Špenátové palačinky z Kostelního Vydří **22:10** V pohorách po horách: Bílá na běžkách **22:25** Neřež na Folkových prázdninách **23:25** Jsi krásná – Příběh Em **0:10** Dítě 31 **0:40** 750 let Ostravou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 12. 2024

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Hovory z Rekovic: Petr Marek **6:40** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Míchalová Mikšíková **6:50** Burkina Faso – Vnitřní uprchlíci **7:20** 35 let Cyrilometodských dní v Terchoveji **7:45** Jeníkov **8:00** Žádný zázrak, ani kouzlo, ale funguje to **8:15** Poutníci času: S Kapelou The Tap **8:35** Sedmihlávky: Či to koničky **8:40** Ovečky: 3. neděle adventní **8:55** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a svatý František **9:20** Strýček Emu: Druhý týden adventu – Postní **9:40** Viděli jsme **9:45** Otcovské srdce **11:20** ARTBITR – Kulturní magazin **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** Pod lampou **14:35** Botswana **15:05** Klenot v lese **15:35** Z krajiny za obzorem: MFF Strážnice 2024 [P] **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle adventní [P] **18:20** Na Cyrilometodějské stezce: Bunč – Velehrad **18:35** 200 let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdném **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Jiří Čunek **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Jiřím Pavlicou [P] **20:50** V pohorách po horách: Ostrá v pohoří Velká Fatra **21:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie, 2. díl [P] **21:40** Moudrost mnichů: Samostatnost **22:00** The Chosen IV. (7. díl): Poslední znamení **23:25** Na startu **23:55** Letem jазem: Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 12. 2024

6:05 Večer chval: Modlitba a chvála – Štěpánkovice **6:50** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **7:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty **7:35** Ve službě Šuarů **8:05** ARTBITR – Kulturní magazin: S norským filmem Až na věky (2024) **8:15** Slovo na neděli: 3. neděle adventní **8:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **10:00** Poutníci času: S Maxem Kašparů **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:00** Přesah: Se šansonem **14:00** Dobrodružství před kamerou **15:00** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **15:15** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **16:35** Slavnostní koncert k 70. výročí založení ZUŠ Řičany: Praha, sál Pražské konzervatoře [P] **18:00** Sedmihlávky: Dyž Panna Maria **18:05** Ovečky: 3. neděle adventní **18:20** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **18:45** Strýček Emu: Třetí týden adventu – Ztišení [P] **18:55** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Setkání: Ivana Váňová **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen IV. (7. díl): Poslední znamení **21:35** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **23:45** Viděli jsme 5+ **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:25** Mistr houslař z Jestřabí **0:42** Flešbky – Godzone podcast: Andrej Darmo – Robíme polnú nemocnicu pre kňazov **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 12. o 17:30 hod.: Bielorusko / Semienka nádeje

Cirkev bola v Bielorusku prenasledovaná podobne ako u nás v čase komunizmu. No kým my sa tešíme z demokracie, Bielorusi ešte stále s túžbou hľadajú do budúcnosti. Ich viera je však veľmi živá.

Utorok 10. 12. o 20:25 hod.: Si jedna z nás

Na Zakarpatskej Ukrajine, v rómskej osade pri Mukačeve, pôsobí misijná dobrovoľníčka Katarína Pajerská. S Rómami varí, zavára, chodí na ryby, upravuje pastoračné centrum, lúpe orechy, modlí sa... Je jednou z nich.

Streda 11. 12. o 16:30 hod.: vKontexte

Liturgická modlitba je najvýraznejším prejavom cirkevného života. Pápež František nás apoštolským listom *Desiderio desideravi* z 29. júna tohto roku pozval k obnovení snahe o poznanie a hlbšie prežívanie liturgie. Odpovedzme na výzvu Svätého otca a zamyslime sa spolu s otcom Michalom Kukučom o význame liturgie v najbližšej relácii vKontexte.

Štvrtok 12. 12. o 18:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos pri príležitosti slávnosti Preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej.

Piatok 13. 12. o 20:30 hod.: Biblia / Dávid

Životný príbeh izraelského kráľa Dávida, ktorý je v Biblii vpísaný do dvoch kníh Samuelových, bol bohatý na zvraty a dramatické udalosti. Ako mladý pastier bol Dávid pomazaný a Bohom vybraný, aby sa stal kráľom Izraela miesto kráľa Saula.

Sobota 14. 12. o 20:30 hod.: Daj mi domov

Apple, 16-ročná dcéra drogovej závisláčky, utečie od matky a hľadá otca na Wall Street. Po neúspešnom pokuse ju presvedčiť o potraťte skončí na ulici. Súdi sa s ťažkosťami pouličného života a skončí v útulku pre tehotné neploleté dievčatá.

Nedeľa 15. 12. o 20:30 hod.: Stopy v snehu

Dokumentárny film o pašovaní literatúry do Československa v období neslobody.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. PROSINCE 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 12.		PO 9. 12.		ÚT 10. 12.		ST 11. 12.		ČT 12. 12.		PÁ 13. 12.		SO 14. 12.			
Antifona	42	40	1606	1820	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	1607	1820	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953		
Antifony	70	71	1608	1821	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	70	71	1608	1822	77	79	80	83	83	87	1710	1926	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1614	1829	1735	1954		
Prosby	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1711	1927	1724	1943		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	1615	1830		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	123	133	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41		
Antifony	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	71	73	1609	1823	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95		
Nešpory:	SO 7. 12.															
Hymnus	41	39	41	39	1610	1824	41	39	41	39	41	39	1714	1932	41	39
Antifony	68	70	72	74	1611	1825	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	92	97
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	1611	1825	79	82	82	85	85	89	1717	1934	92	97
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1614	1829	93	98
Prosby	69	71	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1718	1936	93	98
Záv. modlitba	71	73	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	95	100
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 8. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Bar 5,1-9
 Ž 126(125),1-2ab.2cd-3.4-5.6
 Odp.: 3 (*Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.*)
 2. čt.: Flp 1,4-6.8-11
 Ev.: Lk 3,1-6

Pondělí 9. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
 Ev.: Lk 1,26-38

Úterý 10. 12. – nezávazná památka Panny Marie Loretánské

1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14

Středa 11. 12. – nezávazná památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 40,25-31
 Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 12. 12. – nezávazná památka Panny Marie Guadalupské

1. čt.: Iz 41,13-20
 Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11-15

Pátek 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13

